

ΠΑΓΚΥΠΡΙΑ ΕΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΘΕΟΛΟΓΩΝ Π.Ε.Ε.Θ.

ΛΣΤ' ΘΕΟΛΟΓΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Θέμα: «Ἡ ἐπίθεση τῆς
Παγκοσμιοποίησης στίς
Ρωμαίικες ρίζες τοῦ σύγχρονου
Ἑλληνισμοῦ»

Αἴθουσα Ἐκδηλώσεων Ἱερᾶς
Μητροπόλεως Λεμεσοῦ παρά τόν
Μητροπολιτικόν Ναόν Παναγίας
Παντανάσσης (Καθολικῆς)

Ἡμερομηνία: Σάββατο, 3 Ἰαν. 2015

Ὡρα: 09:00 – 13:00

Το

Σάββατο, 3 Ιανουαρίου 2015, πραγματοποιήθηκε στην Αίθουσα εκδηλώσεων της Ιερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ, το 36ο Θεολογικό Συνέδριο της Π.Ε.Ε.Θ. Τον χαιρετισμό του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Κύπρου, εκφώνησε ενώπιον των

συνέδρων ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Μεσαορίας κ. Γρηγόριος.

Ακολουθεί ο Χαιρετισμός του Μακαριωτάτου.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

Κ. Κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΣΤΟ 36ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ Π.Ε.Ε.Θ.

ΘΕΜΑ: «Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗΣ

ΣΤΙΣ ΡΩΜΑΙΚΕΣ ΡΙΖΕΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ»

ΑΙΘΟΥΣΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΛΕΜΕΣΟΥ, ΣΑΒΒΑΤΟ, 3 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2015.

Με αισθήματα πατρικής ικανοποίησης και εν Κυρίω αγάπης χαιρετίζω το 36ο Συνεδριό σας, που έχει ως θέμα: «Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗΣ ΣΤΙΣ ΡΩΜΑΙΚΕΣ ΡΙΖΕΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ». Αμέσως έρχεται στη σκέψη μια θλιβερή παραδοχή του γνωστού σ' όλους μας κήρυκα τής Παράδοσής μας Φώτη Κόντογλου:

«Όσοι απομείναμε πιστοὶ στὴν παράδοση, ὅσοι δὲν ἀρνηθήκαμε τὸ γάλα ποὺ βυζάξαμε, ἀγωνιζόμαστε, ἄλλος ἐδῶ, ἄλλος ἐκεῖ, καταπάνω στὴν ψευτιά. Καταπάνω σ' αὐτοὺς ποὺ θέλουνε τὴν Ἑλλάδα ἕνα κουφάρι χωρὶς ψυχή, ἕνα λουλούδι χωρὶς μυρουδιά. Κουράγιο, ὁ καιρὸς θὰ δείξει ποῖος ἔχει δίκιο, ἂν καὶ δὲ χρειάζεται οὐδέποτε αὐτὴ ἡ ἀπόδειξη».

Από τότε δεν πέρασαν πολλά χρόνια και ο καιρός έδειξε ποιος έχει δίκαιο. Δυστυχώς, επαληθεύτηκε πλήρως η προφητική ρήση του Κόντογλου. Σήμερα, όχι μόνο η Ελλάδα και η Κύπρος, αλλά ευρύτερα ο Ελληνισμός, ως κοιτίδα τού παγκόσμιου πολιτισμού, ως μητέρα των Επιστημών και ως Φορέας τού Ελληνοχριστιανικού Πνεύματος με το οποίο καλλιέργησε μέσα στους αιώνες την ανθρωπότητα, μπορεί να πει κάποιος ότι κατάντησε «ένα κουφάρι χωρὶς ψυχή, ένα λουλούδι χωρὶς μυρουδιά». Κατάντησε τόπος των κλοπών και της απάτης• που περιφέρει τον δίσκο τής επαιτείας στις διάφορες ευρωπαϊκές και μη χώρες με αίτημα την οικονομική βοήθεια για τους μισθούς των υπαλλήλων και για τον επιούσιο άρτο των πενήτων. Κατάντησε «παλιόψαθα των Εθνών», κατά τον Μακρυγιάννη.

Και τίθεται το εύλογο ερώτημα. Γιατί φτάσαμε ως εδώ; Η Παλαιά Διαθήκη μάς δίνει κατά τρόπο παραστατικό την απάντηση.

Ενώ ο Θεός εξήγαγε τον Ελληνισμό από τη δουλεία τής Τουρκοκρατίας «καὶ διεφύλαξεν αὐτὸν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, {καί} διείς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐδέξατο αὐτοὺς καὶ ἀνέλαβεν αὐτοὺς ἐπὶ τῶν μεταφρένων αὐτοῦ. {καί} ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἰσχὺν τῆς γῆς, καὶ ἔφαγεν Ἰακῶβ καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ ἀπελάκτισεν ὁ

ήγαπημένος, έλιπάνθη, έπαχύνθη, έπλατύνη· και έγκατέλιπε τόν Θεόν τόν ποιήσαντα αυτόν και απέστη από Θεοῦ σωτήρος αυτού».

Ποίο το αποτέλεσμα; {λέγει Κύριος}. «άποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν και δείξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ' ἑσχάτων ἡμερῶν· ὅτι γενεὰ ἑξεστραμμένη ἔστιν, υἱοί, οἷς οὐκ ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς» (Γεν. ΑΒ΄ 10-20).

Όμως, στις σκέψεις τού Κόντογλου, επαληθεύεται και θα επαληθεύεται στο διηνεκές και η άλλη αλήθεια. Ό,τι πάντα υπήρχαν και θα υπάρχουν οι έντιμοι, οι τίμιοι Ρωμιοί, εκείνοι που παραμένουν πιστοί στην παράδοση, που δεν αρνούνται το γάλα που βυζάξανε, και αγωνίζονται, άλλος εδώ, άλλος εκεί καταπάνω στην ψευτιά, την ανεντιμότητα και την υποκρισία. Ή για να εκφραστώ με τον λόγο τής Αγίας Γραφής, υπάρχει πάντα η «μικρά ζύμη» (Γαλ. Ε΄ 9), η οποία καλείται να ζυμώσει το όλο «φύραμα».

Αναμφίβολα το φαινόμενο τής παγκοσμιοποίησης αποτελεί μια φυσιολογική εξέλιξη τής σύγχρονης τεχνολογικής ανάπτυξης, με όλα τα θετικά και αρνητικά συνεπακόλουθα.

Τα καταπληκτικά επιτεύγματα στη ιατρική και στις άλλες επιστήμες είναι αναμφίβολα καρπός κι αυτός τής ανάπτυξης. Ισχύει και εδώ η γνωστή ρήση «Το μαχαίρι στα χέρια ενός χειρουργού αποτελεί ευλογία ενώ στα χέρια ενός κακοποιού αποτελεί κατάρα».

Βέβαια, είναι αλήθεια πως, όσο ο χρόνος παρέρχεται όλο και πιο πολύ αποτιμάται ότι η πλάστιγγα γέρνει προς τα αρνητικά αποτελέσματα.

Η τεχνολογική πρόοδος του ανθρώπου και η ιστορική πορεία των λαών κινούνται ραγδαίως προς τα εμπρός. Και η παγκοσμιοποίηση αποτελεί μια υπαρκτή πραγματικότητα με όλα τα συνεπακόλουθά της. Μιλάμε πια για ένα «παγκόσμιο χωριό». Συνεπώς δεν μπορούμε να κλειστούμε στα στενά μας γεωγραφικά όρια• ούτε και να επιβιώσουμε μόνοι μας, πιστεύοντας ότι με τον τρόπο αυτό θα περιφρουρήσουμε τις πατροπαράδοτες αρχές μας και τις παραδόσεις μας.

Και τίθεται το εύλογο ερώτημα. Τι δέον γενέσθαι. Φρονώ ότι χρειάζεται όραμα για το παρόν και τον μέλλον. Χρειάζεται αληθινή πίστη στο Θεό μέσα από το αυθεντικό βίωμα. Απαιτείται από όλους αληθινή αγάπη στη ρωμαίικη παράδοση και σε όλα όσα την συναποτελούν ως βίωμα των Ορθοδόξων Ελλήνων δια μέσου των αιώνων και δια μέσου της αυθεντικής Ελληνικής Παιδείας.

Τούτες τις δύσκολες ώρες που όλοι μας αισθανόμαστε το γένος των Ρωμιών στην Κύπρο και αλλαχού να δοκιμάζεται όχι μόνο από κατοχές και λεηλασίες, αλλά και

να παραπαίει, λόγω της θρησκευτικής και ηθικής του αποστασίας, η οποία τον οδήγησε στην απληστία και την «ειδωλολατρία», έχουμε πολύ μεγάλη πνευματική ευθύνη να αντλήσουμε φως και δύναμη για να στραφούμε στις πνευματικές μας ρίζες. Ακόμη, με αγάπη, ταπείνωση, αγωνιστικότητα και αυθεντικότητα να βιώσουμε τα κρυστάλλινα μηνύματά της καταξιωμένης ελληνοχριστιανικής παράδοσής μας, αν θέλουμε όχι μόνο να επιβιώσουμε αλλά και να συμβάλουμε ουσιαστικά στη διαμόρφωση της αρμόζουσας δημιουργικής πορείας του ανθρώπου, μέσα στην ευρύτερη παγκοσμιότητα, διατηρώντας την ταυτότητα και την Παιδεία του Ρωμιού Ορθόδοξου Χριστιανού.

Ας ακούσουμε τη φωνή τού Στρατηγού Μακρυγιάννη: «...Οι μεταγενέστεροι ν' άχουν περισσότερην αρετήν και πατριωτισμόν. Η Πατρίδα τού κάθε ανθρώπου και η θρησκεία του είναι το πάν και πρέπει να θυσιάζη και πατριωτισμό και να ζη και αυτός και οι συγγενείς του, ως τίμιοι άνθρωποι εις την κοινωνίαν• και τότε λέγονται έθνη, όταν είναι στολισμένοι με πατριωτικά αιστήματα. Το αντίον λέγονται παλιοψάθες των εθνών και βάρος τής γης. Και δια τούτο, ως πατρίδα γενική τού κάθε ενού και έργο των αγώνων τού μικροτέρου και αδυνάτου πολίτη, έχει και αυτός τα συμφέροντά του εις αυτείνη την πατρίδα, εις αυτείνη τη θρησκεία. Δεν πρέπει ο άνθρωπος να βαρύνεται και να αμελεί αυτά. Και ο προκομμένος πρέπει να φωνάζει ως προκομμένος την αλήθεια, το ίδιο και ο απλός».

Συνεπώς, πιστεύω ότι όλοι μας ως στελέχη της Εκκλησίας, κληρικοί και λαϊκοί, έχουμε ιερό χρέος να ανασυντάξουμε τις πνευματικές δυνάμεις και να εμφυσήσουμε το ζωογόνο πνεύμα τού Ενανθρωπήσαντος Ιησού Χριστού στις ψυχές των νέων της πατρίδας μας, ώστε να αναπτυχθούν και πάλι πολύκαρπα δένδρα, τα οποία να προσφέρουν τους καρπούς τους όχι μόνο στους σύγχρονους Έλληνες Ρωμιούς όπου γης, αλλά και σ' όλη την ανθρωπότητα.

Το αισιόδοξο μήνυμα επιβεβαιώνεται από το αληθινό όραμα του Ντοστογιέφσκυ.

«Ναί, αυτό είναι τὸ καθήκον τῆς Ὁρθοδοξίας. Ν' ἀποδείξει ὅτι ἄνευ τοῦ Χριστοῦ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ζεῖ... Ὁ Χριστὸς θὰ φέρει πίσω στοὺς λαοὺς (κατεξοχήν) τῆς Εὐρώπης τὸ Φῶς• καὶ τότε Ἀνατολὴ καὶ Δύση θὰ εἶναι καὶ πάλιν ἐνωμένες.

Εἶναι καθήκον τῆς Ὁρθοδοξίας νὰ φέρει ἐκ νέου τὸν Χριστὸν σ' ἐκείνη τὴν Εὐρώπη, ἡ ὁποία ἀπομακρύνεται ἀπ' Αὐτὸν συνεχῶς καὶ περισσότερον. Κατὰ τὴ γνώμη μου ἀποστολὴ τῆς Ὁρθοδοξίας εἶναι νὰ σώσει τὴν Εὐρώπη ἀπὸ τὴν ἄβυσσο καὶ τὸ χάος, μὲ τὴν πίστη τῆς πρὸς τὸν Χριστό.(...) (Νικολάου Π. Βασιλειάδη: «Ἡ Ἑλλάς στὴν ἐνωμένη Εὐρώπη» σελ.54).

Πιστεύουμε ακράδαντα ότι, εάν, ως Ελληνισμός, το Ρωμαίικο, όλοι μας επανέλθουμε με μεταμέλεια, ωριμότητα, συνειδητοποιημένοι αντλώντας από τις δυναμογόνες πνευματικές μας ρίζες που είναι πρωτίστως η διδασκαλία του Ιερού Ευαγγελίου, τότε θα μπορέσουμε να βοηθήσουμε πρώτα τον εαυτό μας, και μετά τη νεολαία μας να βιώσει το ζωογόνο πνεύμα της Ορθόδοξης Εκκλησίας, όπως μας καθοδηγούν οι θεηγόροι λόγοι τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

« ...καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι καὶ προσέπεσον τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἔπεσε. Τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν...» (Ματθ. Ζ΄ 25). « ... ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστὸς» (Κορ. Ι΄ 4).

Κηρύσσοντας την έναρξη του παρόντος Συνεδρίου της Π.Ε.Ε.Θ. συγχαίρουμε όλους τους συντελεστές, επιδαψιλεύουμε τις ευλογίες της Εκκλησίας στους εισηγητές και όλους τους συνέδρους. Σας καλούμε όλους να κρατηθείτε τόσο στη ζωή όσο και στο πολύτιμο έργο σας ως θεολόγοι εκπαιδευτικοί, στο θεμέλιο που είναι ο Ενανθρωπήσας Χριστός.

Καλή και ευλογημένη η νέα χρονιά για όλους μας. Είθε το 2015 να φέρει τη λύτρωση της πατρίδας μας από την συνεχιζόμενη κατοχή και την ειρήνη ευρύτερα σε όλη την ανθρωπότητα.

Ιερά Αρχιεπισκοπή Κύπρου,
3 Ιανουαρίου 2015.

Ευχέτης προς Κύριον
Ο Αρχιεπίσκοπος
† ο Κύπρου Χρυσόστομος

Πηγή: churchofcyprus.org.cy